

shkoli-vid-gluhoi-oborony-do-navigatsiyi-v-nezvidanomu/ (дата звернення: 06.04.2022).

4. Шишак А. М. Формування навчально-пізнавальної діяльності учнів початкової школи в процесі роботи з цифровою інформацією. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія: педагогіка.* 2021. № 2. С. 34–41.

Вікторія КИДАНЮК

магістрантка МАСП-13

Тернопільський національний педагогічний університет

імені Володимира Гнатюка,

Тернопіль, Україна

kidanukviktoria@gmail.com

ЦІННІСНІ АСПЕКТИ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

Сучасне інформаційне суспільство підштовхує людину до спрощення свого життя, в чому йому допомагає діджиталізація, тобто діджиталізація. оцифрування різних видів інформації. Діджиталізація дозволяє обробляти величезні обсяги інформації, тим самим спрощуючи і прискорюючи роботу.

Підтвердження цьому можна знайти в теорії стадій розвитку цивілізації М. Маклюєну він сказав: «... суспільство, перебуваючи на сучасному етапі розвитку, перетворюється в «електронне суспільство» або «глобальне село» [3, с. 138] і задає багатовимірне сприйняття світу за допомогою електронних засобів зв'язку. Розробка електронних засобів зв'язку повертається людське мислення до дотекстової епохи, а лінійна послідовність знаків перестає бути основою культури.

Є багато прикладів впровадження діджиталізації в різних сферах суспільного життя. Тому зараз, в сучасному суспільстві, людина повинна бути «приспосована до навчання», що означає бути компетентним у використанні інформаційних технологій та інформації. Основні аспекти діджиталізації: [5]

– швидкість, тобто динамізм пізнавальної діяльності, а не звичайне накопичення знань, яке зараз втратило свою актуальність;

– мотивація, тобто освіта необхідна для досягнення будь-яких цілей, пов'язаних з матеріальним благополуччям або поліпшенням статусу;

– доступність інформації, що спрощує освітній процес;

– міждисциплінарний контент, що вимагає інтеграції знань з різних сфер життя і діяльності людини, а також багатьох професій, що поєднують в собі безліч навичок і напрямків діяльності.

У сфері освіти активно використовуються різні форми онлайн-навчання, такі як дистанційна освіта. «У випадках занадто швидкого розвитку технологій та отримання сучасних компетенцій стає особливо важливим для того, щоб залишатися затребуваним фахівцем своєї справи. Тому просування навчання, його інтерактивність і зосередженість на отриманні конкретних навичок для студентів зараз лежать в основі стратегії компанії», – сказав Джефф Маджіонкалд, генеральний директор Coursera [7].

Як приклад діджиталізації в освіті також можна назвати заміну звичних методів і форм навчання інтернет-технологіями: відеопрезентації, навчання через спеціальні портали, тестування і т.д. Оцифрування освітньої інформації, з одного боку, прискорить і спростить процес навчання, а з іншого боку, призведе до втрати комунікативних, і мовних, навичок як учнів, так і викладачів. Роль вчителя в процесі навчання стає незначною, так як учень самостійно «управляє» інформацією, викладач стає тільки координатором. У багатьох країнах вчителі-роботи вже введені в систему освіти (наприклад, Південна Корея) [4, с. 48]

Емілі Бейлор, директор Дослідницького центру інноваційних технологій навчання Університету Флориди, стверджує, що «на відміну від живого наставника, ми можемо контролювати всі параметри навчального агента – змінювати його стать, вік, етнічну приналежність, індивідуальність і стиль спілкування. Це призводить до широких можливостей у моделюванні та вивченні різних стилів та стратегій навчання» [7].

На мій погляд, своєрідним різновидом (або складовою), поряд з цифровізацією, гейміфікацією, ІКТ, інтернетизацією, інформатизацією, дистанційною освітою, є смарт-освіта. Цей досить новий термін в освітньому середовищі вже років десять обговорюється, однак не може віднайти своє місце в педагогічних дослідженнях і освітній діяльності. Характеристики смарт-освіти зводяться не лише до інформаційних та цифрових технологій, але й підвищення інтелектуальних освітніх середовищ. Ефективність застосування «смарт-технологій» найбільш яскраво зможе проявлятися у сфері вищої освіти. Означені технології дають можливість не просто оперативно віднаходити необхідні на даний момент актуальні наукові доробки, але й такі, що здатні у майбутньому розв'язати певні виробничі проблеми. Загалом навчальний процес, побудований на основі смарт-технологій, набуває гнучкого, творчого характеру, що включає і пошуково-пізнавальну, і проєктну діяльність [2, с. 53-54].

Зміни в освіті можуть призвести до «занепаду» традиційних освітніх закладів (шкіл, університетів), а смарт-технології надають можливість

різними категоріями користувачів в ініціативному й інтерактивному вигляді отримувати освіту. Але при цьому зарано говорити про розвал чи занепад традиційної освіти, оскільки вона поступово розвивається і вже деінде у навчальних планах й програмах з'являються відкриті онлайн курси й цифрові освітні ресурси. У матриці смарт освіти розвиваються нові освітні платформи, створюються системи діагностики, досліджуються нові формати подачі інформації й інструменти, що забезпечують інтерактивну взаємодію тих, хто навчається. У перспективі смарт-освіта як поняття, що віддзеркалює тренди освіти, такі як цифровізація, розумні середовища, персоналізація навчання, мають всі шанси на закріплення у термінологічному словнику педагогіки [6]

Вища освіта в європейських країнах (які в Україні) перебуває, з одного боку, на межі перетворень, які інтегрують нові технології у навчальний процес, а з іншого, вона намагається продукувати нові моделі впровадження ІТ в діяльність університетів, застосовуючи принцип поєднання традицій з інноваціями, використовуючи класичний і діджиталізований підходи аби підвищити зацікавленість студентів у процесі навчання й підвищити загальний рівень освіти. Сьогодні можна з упевненістю говорити проте, що діджиталізація – це перспективний механізм оновлення й розвитку сучасного закладу вищої освіти.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Вдовичин Т.Я., Яцишин А.В. Застосування технологій відкритої освіти для інформатизації навчального процесу. Інформаційні технології в освіті. Херсон, 2013. Вип.16. С.134–140
2. Довгодько, Т.І., Драпогуз, В.П., Корчук, О.Ю. Smart-освіта як нова освітня парадигма. Неперервна педагогічна освіта XXI століття: зб.матеріалів XVII Міжн. педагогічно-мистецьких читань пам'яті проф. О.П. Рудницької. Київ, 2020. Вип. 3 (15), С. 53–55
3. Маклюен М. Галактика Гуттенберга: стати людиною, що набирає текст. М. : Акад. проект, 2005. 496 с.
4. Лапінський В.В., Пилипчук А.Ю., Шишкіна М.П. та інші. Засоби інформаційно-комунікаційних технологій єдиного освітнього простору системи освіти України. Київ, 2010. 160 с.
5. Ляхоцька Л.Л. Роль цифрових технологій в освітньому процесі закладу післядипломної освіти. Science Review, 2018. No3(10), С. 64–67. URL: <https://www.academia.edu/36464570/>
6. Осадчий В.В., Осадча К.П. Сучасні реалії тенденції розвитку інформаційно-комунікаційних технологій в освіті. URL: file:///C:/Users/User/Downloads/ITZN_2015_48_4_6.pdf
7. Digital Agenda for Europe. 2020. URL: <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/en/sheet/64/digital-agenda-for-europe>